

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 434

гр. София, 06.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
закрито заседание на 06.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **13019** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.10 ал.6 от Закона за семейните помощи за деца (ЗСПД).

Образувано е по жалба на Н. И. М. А., ЕГН [ЕГН], гражданка на С., чрез адв. В. П., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], тел.: [ЕГН] против Заповед № ЗСПД/Д-С-СК/7251/02.12.2025г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., към регионална дирекция С.-град, с която е отказано отпускане на еднократна помощ по чл.6 от ЗСПД.

С обжалването е отправено и искане за освобождаване от държавна такса,тъ като жалбоподателката е лице,което не притежава достатъчно средства и е приложена декларация за семейно и матерално положение и имотно състояние. Видно от декларацията жалбоподателката е омъжена с трималолетни деца, като освет получаваните трудови възнаграждения в размер на 1077лв. нио тя, нито членовете на семейството и пмат друг доход, нито притежават недвижими имоти и МПС.

Съгласно разпоредбата на чл.83 ал.2 от ГПК, приложима с оглед препращащата норма на чл.144 от АПК, такси и разноски по производството не се внасят от физически лица, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да ги заплатят.

Съгласно Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. дело № 6/2012 г., ОСГТК „Следва да се има предвид и това, че искането по чл. 83, ал. 2 от ГПК, дори когато е направено при обжалване на съдебен акт, се преценява не само с оглед на конкретно задължение да се плати държавна такса или съдебни разноски по жалбата, съответно във връзка с отговора по нея, а доколко страната разполага с достатъчно средства, за да се натовари с плащането на таксите и съдебните разноски в съдебното производство. В случаите, когато съдът намери, че страната е материално затруднена по начин, че няма да може да упражнява предоставените ѝ процесуални права по делото, я освобождава от заплащането им по чл. 83, ал. 2 от ГПК и това разрешение е

важимо до приключване на съдебното производство във всички инстанции, доколкото няма промяна в обстоятелствата. “

Така представената декларация позволява да се приеме, че жалбоподателката отговаря на условията по чл.10 от ППЗПС като декларируваният доход разпределен пропорционално на членовете на семейството позволява да се заключи, че средствата на човек са под линията на бедност за страната, респ. налице е и условието на чл.9 от ППЗСП. Респ. съдът следва да постанови освобождаване от държавна такса до приключване на съдебното производство пред настоящата инстанция.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, както в лично качество, така и в качеството на законен представител на непълнолетни, съобразно разпоредбата на чл.3 вр. пар.1 от ДР на ЗСПД. Същата е подадена в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 10 ал.5 от ЗСПД, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Страните следва да бъдат конституирани от съда, а делото - да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание. На основание чл. 163, ал. 1 и 2 от АПК препис от депозираната в съда жалба следва да се изпрати на административния орган – за писмен отговор, посочване и представяне на доказателства в 14 дневен срок от получаването на преписа, а на основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 170, ал. 1 от АПК съдът следва да даде указания на страните какво е разпределението на доказателствената тежест между тях във връзка с изясняване на обстоятелствата от значение за делото.

Поради това, съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСВОБОЖДАВА Н. И. М. А., ЕГН [ЕГН], от заплащане на държавна такса по адм.д. № 13019 по описа на АССГ за 2025г.

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

Жалбоподател: Н. И. М. А., ЕГН [ЕГН], гражданка на С., чрез адв. В. П., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], тел.: [ЕГН]

Ответник: Директора на дирекция „Социално подпомагане“ – р-н С., към регионална дирекция С.-град

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 16.02.2025 г. от 13.50 часа.

УКАЗВА на основание чл. 163, ал. 3 АПК на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

УКАЗВА на основание чл. 163, ал. 3, вр. чл. 170, ал. 1 АПК на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалваната Заповед, както и

изпълнението на законовите изисквания при издаването му.
ДА СЕ ВРЪЧИ на ответника препис от жалбата - за писмен отговор, посочване и представяне на доказателства в 14-дневен срок от получаването на преписа.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото за насроченото открито съдебно заседание.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура с оглед възможността за встъпване в процеса на основание чл. 16, ал. 1, т. 3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: